

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 18-003

Startnummer appellante: 200005018

Appellante is in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 83986 op de klacht van Regio Zuid van de KNZB:

Datum: 19 januari 2018

Sanctie: met ingang van 20 januari 2018 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin haar ploeg 2 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams NTC en jeugd.

Overweging: reactief onbeheerst spel (wangedrag art. L 6.1).

Wedstrijd: DBD Da1 – Arethusa Da2 d.d. 6 januari 2018.

Aan appellante is per 25 januari 2018 opschorting van de straf verleend.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellante behandeld op 29 januari 2018. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter, mr. J. Anema, lid, en mr. R.W. Brouwer, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de processtukken, waaronder het beroepschrift en aanvullende verklaringen van de scheidsrechters D. en H.
3. Uit hetgeen de Commissie ter kennis is gekomen, blijkt dat appellante ten laste wordt gelegd dat zij een bewuste trappende beweging tegen (de heup van) haar tegenstandster gaf. Scheidsrechter D. rapporteert dat appellante zich, na een schot op het doel, gereed maakte voor de tegenaanval, en dat deed op een dusdanige manier, dat dit niet meer acceptabel was. Hij legde appellante voor haar trappende beweging een UMV op. Appellante ontkent zich daaraan schuldig te hebben gemaakt en verklaart in haar verweerschrift voor de Tuchtcommissie:

“Ik lag in de midvoorpositie. Ik werd door en speelster van DBD constant onder water geduwd. Ik heb geen schot op het doel kunnen maken zoals beschreven staat omdat de bal niet bij mij was. Ik probeerde uit deze situatie weg te komen richting eigen doel en heb daarbij een zwemmende beweging gemaakt. In die zwemmende beweging kan het zijn dat ik de tegenstander heb geraakt. Dit is GEEN bewust trappende beweging geweest. De tegenstander maakte veel ‘theatrale’ bewegingen en schreeuwde. Naar mijn mening reageerde de scheidsrechter op het geschreeuw. Ik heb gevraagd aan de scheidsrechter wat ik fout zou hebben gedaan. De scheidsrechter heeft gezegd dat ik een umv heb gekregen in verband met een stompde beweging. De scheidsrechter heeft dus niet gezien wat er wel of niet is gebeurd. In het tuchtrapport staat “trappende beweging”, dit is tegenstrijdig met elkaar. Ik heb verder niets meer gevraagd omdat de andere scheidsrechter een onbeschofte opmerking had gemaakt. Ik was hierdoor zo van slag en dat ik zonder verder iets te zeggen uit het zwembad ben gegaan. Dat kon ik niet meer.”

Bij haar verweerschrift voor de Tuchtcommissie heeft appellante een verklaring van haar coach, de heer W., overgelegd. Voor zover van belang schrijft hij:

“Ook toen appellante na het inzwemmen even op de midvoor lag werd zij geklemd, zoals de hele wedstrijd al met de midvoor gebeurde. Zij kon op dat moment dan ook niets beginnen.

Bij het omdraaien van het spel werd appellante nog even vastgehouden, zodat zij (snellere speelster, zal opgemerkt zijn) niet terug kon zwemmen. appellante trok zich los en zwom weg. Daarbij riepen de keeper en de midachter wat tegen appellante, die sloeg (niet toppunt van sportiviteit, geven we toe) met haar hand water naar achteren, de

tegenspeler. Dit was het moment dat de scheidsrechter omdraaide, en vervolgens floot om een UMV te geven. Ik 'wist' ook niet beter of de UMV was gegeven voor de handbeweging, het bewust naar achteren gooien van water."

In haar beroepschrift geeft appellante, kort gezegd, aan dat de conclusie van de Tuchtcommissie dat zij in het verweerschrift van appellante voldoende aanleiding ziet om af te wijken van het gestelde in het scheidsrechtterrapport, niet onderbouwd wordt en dat het (pas) haar eerste UMV betreft.

4. Scheidsrechter D. reageert als volgt in zijn aanvullende verklaring op het verweerschrift van appellante voor de Tuchtcommissie en de getuigenverklaring van haar coach:

"Hierbij kort mijn reactie op het verweerschrift van appellante:

- *Niet geconstateerd dat appellante onder water werd geduwd.*
- *Kan inderdaad zijn dat appellante zelf niet op goal schoot, maar een van haar teamgenoten.*
- *Geconstateerd dat haar 'zwemmende beweging' een rugslag beweging was met schoolslag beenslag --> Blijf bij de constatering van een bewuste trappende beweging.*
- *Direct besloten om UMV te geven na overtreding, 'theatrale' beweging en geluid van tegenstander niet meegenomen in beslissing.*

Hierbij kort mijn reactie op het verweerschrift van de heer W.:

- *Specifieke beenklem niet geconstateerd.*
- *Vasthouden van appellante bij het omdraaien van het spel niet geconstateerd.*
- *Water naar achter slaan niet geconstateerd. Is ook niet de aanleiding voor de UMV geweest.*
- *Ik draaide me niet om, stond de gehele aanval richting de midvoor positie gericht."*

Scheidsrechter H. verklaart aanvullend dat hij het voorval niet heeft waargenomen omdat hij zich op de nadere spelhelpt concentreerde. Hij kan dus geen oordeel geven over de waarnemingen van zijn collega en over wat er in het verweer staat.

5. Op basis van met name de rapportage en aanvullende verklaring van scheidsrechter D. is voor de Commissie van Beroep vast komen te staan dat appellante een trappende beweging in de richting van haar tegenstandster heeft gemaakt, waarbij zij haar tegenstandster raakte. De wijze waarop zij heeft proberen weg te zwemmen bij haar tegenstandster, die haar mogelijk vast had, gebeurde naar het oordeel van de Commissie op een zodanig ongecontroleerde en gevaarvolle wijze, dat appellante het risico genomen heeft, dat de tegenstandster door haar toedoen geblesseerd zou raken. Dit is onbesuisd gedrag en dient bestraft te worden. Met de Tuchtcommissie acht de Commissie van Beroep hiervoor een straf van 2 wedstrijden passend. De Commissie van Beroep handhaaft de uitspraak van de Tuchtcommissie, zij het met wijziging van gronden.

De uitspraak luidt derhalve:

De Commissie van Beroep bevestigt de uitspraak van de Tuchtcommissie onder aanvulling van de gronden zoals hiervoor weergegeven.

De opschorting van de straf wordt met ingang van 9 februari 2018 opgeheven.

Nieuwegein, 5 februari 2018

mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter

mr. J. Anema, lid

mr. R.W. Brouwer, secretaris